

Једна од главних одлика српског Православља, за коју не зна остали хришћански свет, јесте крсна слава. Пре примања хришћанства Срби су били многобожачки народ. Поред врховног бога Перуна, кога су сви поштовали, сваки дом је имао и своје домаће божанство. По природи сентиментални и везани за домаће навике и обичаје, у сусрету са хришћанством, Срби су се најтеже одрицали тих домаћих божанстава.

Шта треба припремити за славу?

Домаћица треба да изјутра на дан славе спреми све што је за свештеника потребно, а то је: славски колач, жито, свећу, нож, чашу са вином, кадионицу са измирном и листу са именима оних који славу славе. Свећу пали домаћин или син. Обичај је да онај који је упали треба да је увече и угаси остатком вина које је у чаши од преливања остало. У случају да у кући нема мушке главе, свећу ће упалити свештеник. Славу примају синови. Док је отац жив, ма синови били и ожењени, друга се свећа неће палити. Ако отац за живота преда сину славу, онда ће и син моћи да запали свећу у своме дому.

Свећење водице

По древној и устаљеној пракси наше цркве, у време пред славу свештеник освећује водицу у домовима који славе. За освећење водице домаћица припреми следеће: једну посуду (чинију) са водом, букет босиљка, мању свећицу, кадионицу са жаром или брикетом, тамјана и списак укућана у кући. Све се то постави на сто у соби где је славска икона, која је на источном зиду собе. Пожељно је да на обреду освећења водице буду сви укућани са домаћином. Зато свештеник, бар на дан раније, "заказује" водицу, то јест, најављује домаћину у које време тачно долази, како би сви били на окупу и молитви. Уколико се водица свети на дан славе, заједно са резањем колача, пошто се укућани по мало напију, остатак се сипа за неку калемљену воћку, или цвеће у кући. Домаћица је дужна да изјутра на дан славе спреми све што је за свештеника потребно, а то је: славски колач, жито, свећу, нож, чашу са вином, кадионицу са измирном и листу са именима оних који славу славе. Свећу пали домаћин или син. Обичај је да онај који је упали треба да је увече и угаси остатком вина које је у чаши од преливања остало. У случају да у кући нема мушке главе, свећу ће упалити свештеник. Славу примају синови. Док је отац жив, ма синови били и ожењени, друга се свећа неће палити. Ако отац за живота преда сину славу, онда ће и син моћи да запали свећу у своме дому.

Славски колач

На један дан уочи славе домаћица меси славски колач. Колач се меси од чистог пшеничног брашна. Тесто се закувава са водом, и додаје се мало богојављенске и освећене водице, коју је свештеник светио пред славу. Колач се украшава разним украсима од теста. На његовом централном делу и на четири стране у знаку крста одозго утискује се печат (слово) са словима ИС ХС НИ КА, што скраћено и преведено значи: Исус Христос побеђује. Сам колач симболише Христа који је хлеб живота, а вино, којим се прелива, симболише крв која је текла из Христових рана. После сечења колача, колач се исече на кришке као хлеб. Најпре домаћин и укућани узимају и једу по део колача, а остатак се поставља на трпезу.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com